



Siðsøga



Óli Jacobsen

SYSTKINI Í RITUVÍK VIÐ HEIMSMETI

Vit halda áfram við frásøgnini um tey 12 systkini í Rituvík, sum sambært Guinness eru heimsins elsti systkinaflokkur á lívi

4. partur

Hesa ferð umrøða vit Elly, Jaspur og Harry, sum eru sjeynða, áttanda og níggjunda í flokkinum.

Elly

Elly er miðlingasystirin, fødd 14. februar í 1930. Sum smágenta var Elly still og álvarsom og bangin at gera okkurt skeivt. Kanska datt hon eitt sindur burtúrímillum.

Sára og Marin eru so javnar í aldri og høvdu nógv saman. Mary og Amy eru eisini so javnar í aldri og spældu saman. Elly er um hálvsættað ár yngri enn Marin, og knapt fimm ár eldri enn Mary, so har er nokk so nógvur aldursmunur. Hon er eitt stak gott fólk og vil øllum tað besta. Ein systursonur hennara segði einaferð sum smádrongur: »Kemur nakar í himmiriki, so er tað Elly!«

Í 1948 var Elly á háskúla. Har dámdi henni ógvuliga væl. Jóannes av Skarði var lærari í føroyskum, og hann kveikti hugin til føroyskt í næmingunum. Mourits Mohr hevði tey í sang, og tá ið Elly var komin aftur, vildi hon altíð hava, at tey skuldu syngja tvístemt. So segði mamma teirra onkuntíð: »Góðu børn, njórið ikki so illa.« Annars toldi hon ótrúliga væl barnagang.

Elly var eitt summar í Kollafirði hjá Adrian og Poulinu í Homrum sum hoyggjargenta. Hon var arbeiðsgenta hjá Annu Katrinu systkinabarninum, í Miðvági og passaði Linu, systkinabarn sitt, upp á song, og hon var eisini í Vági og passaði Miu upp á song. Mia var úr Hvalsraett á Glyvrum. Mamman og mamma Miu vóru vinkonur.

Einaferð vóru Elly og Amy á summarlegu í Miðvági. Har vóru nakrar konur úr Suðuroynni. Tá ið tær fingi at vita, at Magnus í Rituvík var pápi teirra, var ikki endi á, hvussu góðar tær vóru við tær báðar. Hann hevði siglt við skipum har suðuri, og tær mintust hann. Tær søgdu, at hann var so vakur.

Elly giftist 10. januar í 1953 í Glyvra kirkju við Jóhannesi (Hanna), soni Jógvan og Karolinu Højgaard á Teigunum í Rituvík. Meðan tey stóðu fyrri altarinum, doyði abbin á Glyvrum.

Elly og Hanni eiga fyra børn, Vilmar, Kára, Elmu og Sigrun. Hanni var til skips, meðan børnin vóru smá, og Elly var heima og passaði húsið.

Elly og Hanni hava verið virkin í Heima-missionini. Tað er ikki smávegis kakur, smá-kakur og bollar Elly hevur bakað, tá ið okkurt

hevur verið í missionshúsinum.

Elly arbeiðdi um 20 ár sum heimahjálpi. Í 1994 gavst hon.

Eftir tað, at mamman var deyð, kom Elly mest sum í hennara stað. Carl etur fast døgurða hjá henni, og er onkur og ferðast í barnaheiminum á Líðini, bjóðar hon sum oftast døgurða.

Hanni fór til skips 18 ára gamal við Álaker. Hann hevur siglt við norskum trolara, sum felagið Findus átti, við vágatrolara og við Havborgini. Hann fór í land í 1969, og tá fór hann fyrst at arbeiða hjá Landsbyggifelagnum, so hjá Phil & Søn.

Elly og Hanni búgva tveyeini í húsi.

Jaspur

Jaspur er føddur 24. juli í 1932. Hann hevur altíð



Elly og Hanni og børnini, Vinstrumegin frá Sigrun, Jón Kári, Wilmar og Elma



Sanna og Jaspur og synirnir. Vinstrumegin frá Magni, Einar og Eyðun

verið arbeiðssamur og kvikur. Sum smádrongur dámdi honum so væl at royna kreftir, og honum dámdi eisini so væl at siga søgur. Harry og hann svóvu saman, og so fortaldi Jaspur Harry søgu, áðrenn teir lögdu seg at sova. Ofta var tað ævintýrið um Smørbuk, og hvørja ferð var Harry líka spentur. Teir vóru altíð saman og eru ógvuliga góðir.

Jaspur minnst, at onkuntíð, tá ið mamma teirra var so ússalig vórðu Harry og hann sendir inn til Bettu, konu Hendrik, pápabeiggjan, við karðum og einum ullarlagdi at karða.

Jaspur var átta ára gamal, tá ið pápin doyði. Hann minnst syrgiligu jarðarferðina úr heiminum og inn í kirkjuna á Glyvrum í ruskveðri og regni. Tá ið jarðarferðin var av, stóðu øll niðurboygd, men tá hendi tað, at Sofus, systkinabarn teirra, sum var við Tór 1, tá

ið hann varð minusprongdur undir Íslandi átta dagar frammanundan 10. desember 1940, kom á grøvina, og tað fældist sum ein lætti, at hann stóð har friskur og óskaddur. Øll manningin varð bjargað.

Jaspur minnst ikki nógv til pápan, men tá ið torvkrógvin á Malini varð laðað, var pápin við, og tá fingi teir døgurða bornan niðan í hagan. Epli og lippur í stórari grýtu. Hesin góði døgurðin í haganum saman við pápanum og familjuni er eitt kært barndómsminni.

Jólini í 1940 skuldu Harry og Jaspur halda hjá abbanum á Glyvrum, men teimum longdist heimaftur. Jólasmorgun, áðrenn nakar var uppi, fóru teir av húsum og til gongu til Rituvíkar. Gingið varð gjøgnum hagan oman fyri bygdina. Tá ið teiringu oman móti Rituvík, komu fólk at leita, tí tey høvdu fingið at vita, at dreingirnir

vóru rýmdir.

Jaspur og Harry skuldu bera tveir leypar av torvi, áðrenn teir fóru út at spæla. Tað hildu teir taka ov langa tíð. Teir funnu upp á ráð. Teir fóru í hagan, fyltu leyparnar við stórum torvum og stoyttu tær úr, so fyltu teir leyparnar aftur og lögdu tær stóru torvurnar sum roka. Nú høvdu teir tveir leypar við eftir ein túr. Teir hildu seg hava gjørt kvettið, men úrslitið var, at teir fingi størri leypar.

Til skips

Jaspur fór úr skúlanum 14 ára gamal, arbeiðdi eitt ár í fiski, og fór so til skips. Í 1948 fór hann sum kokkadrongur við Skorakletti. Tað var ruskveður av landnyrðingi og kósin varð sett móti Vestfjørðinum. Tað rullaði illa, og sjó-verkurin var nógvur. Veturin 1948-49 arbeiðdi